

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 18. júna 2015*

„Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté voči Bieloruskej republike — Prípustnosť — Lehota na podanie žaloby — Právna pomoc — Odkladný účinok — Účinná súdna ochrana — Právo na obhajobu — Zásada proporcionality“

Vo veci C-535/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. novembra 2014,

Vadzim Ipatou, s bydliskom v Minsku (Bielorusko), v zastúpení: M. Michalauskas, advokát,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: F. Naert a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, A. Rosas (spravodajca), E. Juhász a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Pán Ipatau sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 23. septembra 2014, Ipatau/Rada (T-646/11, EU:T:2014:800, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým zamietol jeho žalobu o neplatnosť:
 - rozhodnutia Rady 2011/666/SZBP z 10. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/639/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku (Ú. v. EÚ L 265, s. 17),
 - vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1000/2011 z 10. októbra 2011, ktorým sa vykonáva článok 8a ods. 1 nariadenia (ES) č. 765/2006 o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku (Ú. v. EÚ L 265, s. 8),
 - listu Rady zo 14. novembra 2011, ktorým zamietol žiadosť žalobcu o odstránenie jeho mena z rozhodnutia Rady 2011/69/SZBP z 31. januára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2010/639/SZBP o reštriktívnych opatreniach proti niektorým predstaviteľom Bieloruska (Ú. v. EÚ L 28, s. 40, ďalej len „list zo 14. novembra 2011“),
 - vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 84/2011 z 31. januára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 765/2006 o reštriktívnych opatreniach proti prezidentovi Lukašenkovi a niektorým predstaviteľom Bieloruska (Ú. v. EÚ L 28, s. 17),
 - rozhodnutia Rady 2012/642/SZBP z 15. októbra 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku (Ú. v. EÚ L 285, s. 1) a
 - vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1017/2012 zo 6. novembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 8a ods. 1 nariadenia (ES) č. 765/2006 o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku (Ú. v. EÚ L 307, s. 7),

v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Všeobecný súd opísal okolnosti sporu takto:
 - „1. Žalobca, pán Vadzim Ipatau, je bieloruský štátny príslušník, podpredseda ústrednej volebnej komisie (ďalej len „ÚVK“).
 2. Zo spoločnej pozície Rady 2006/276/SZBP z 10. apríla 2006 o reštriktívnych opatreniach proti niektorým predstaviteľom Bieloruska a ktorou sa ruší spoločná pozícia 2004/661/SZBP (Ú. v. EÚ L 101, s. 5) vyplýva, že po zmiznutí známych osôb v Bielorusku, po podvodoch pri voľbách a referende, ako aj po závažnom porušení ľudských práv pri potlačení pokojných demonštrácií po týchto voľbách a referende, sa rozhodla prijať reštriktívne opatrenia, akými sú obmedzenia vstupu na územie Európskej únie a prechodu cez toto územie, ako aj zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov voči určitým osobám z Bieloruska.
 3. Vykonávacie ustanovenia Únie boli stanovené v nariadení Rady (ES) č. 765/2006 z 18. mája 2006 o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku (Ú. v. EÚ L 134, s. 1). Tieto ustanovenia boli predmetom viacerých po sebe nasledujúcich zmien a článok 8a ods. 1 uvedeného nariadenia v znení zmien a doplnení stanovuje, že v prípade, ak sa Rada Európskej únie rozhodne uplatniť na fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán opatrenia uvedené v článku 2 ods. 1 následne zmení a doplní prílohu, v ktorej je uvedený zoznam, na ktorom je táto osoba zapísaná.

4. Reštriktívne opatrenia stanovené v spoločnej pozícii 2006/276 boli predĺžené do 15. marca 2010 spoločnou pozíciou Rady 2009/314/SZBP zo 6. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa spoločná pozícia 2006/276 a ktorou sa zrušuje spoločná pozícia 2008/844/SZBP (Ú. v. EÚ L 93, s. 21). Zákazy pobytu niektorých predstaviteľov Bieloruska s výnimkou osôb zapletených do prípadov zmiznutí v rokoch 1999 a 2000 a predsedníčky ÚVK sa však pozastavili do 15. decembra 2009.
5. Dňa 15. decembra 2009 Rada prijala rozhodnutie 2009/969/SZBP, ktorým sa predlžujú reštriktívne opatrenia proti niektorým predstaviteľom Bieloruska ustanovené v spoločnej pozícii 2006/276 a ktorým sa zrušuje spoločná pozícia 2009/314 (Ú. v. EÚ L 332, s. 76). Ďalej predĺžila do 31. októbra 2010 reštriktívne opatrenia stanovené v spoločnej pozícii 2006/276, ako aj pozastavenie zákazu pobytu niektorých predstaviteľov Bieloruska.
6. Na základe preskúmania spoločnej pozície 2006/276 Rada rozhodnutím 2010/639/SZBP z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach proti niektorým predstaviteľom Bieloruska (Ú. v. EÚ L 280, s. 18) obnovila do 31. októbra 2011 reštriktívne opatrenia stanovené v spoločnej pozícii 2006/276, ako aj pozastavenie zákazu pobytu niektorých predstaviteľov Bieloruska.
7. Rozhodnutím 2011/69/SZBP... sa rozhodlo vzhľadom na zmanipulované prezidentské voľby 19. decembra 2010 a násilný zásah voči politickej opozícii, občianskej spoločnosti a predstaviteľom nezávislých masových médií v Bielorusku o zrušení pozastavenia zákazu pobytu, ako aj o zavedení iných reštriktívnych opatrení. Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2010/639 bol doplnený nasledovným spôsobom:

„d) [sú zodpovedné] za porušenie medzinárodných volebných noriem pri prezidentských voľbách v Bielorusku 19. decembra 2010 a za zásah proti občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii a osobám s nimi spojeným, uvedeným v prílohe IIIA.“

8. Rozhodnutie 2011/69 nahradilo článok 2 rozhodnutia 2010/639 takto:

„Článok 2

1. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria, sú vo vlastníctve, držbe alebo pod kontrolou osôb, ktoré sú zodpovedné za:

...

- b) porušenie medzinárodných volebných noriem pri prezidentských voľbách v Bielorusku 19. decembra 2010 a za zásah proti občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s týmito zodpovednými osobami spojené, uvedeným v prílohe IIIA;

sa zmrazia.

...‘

9. Meno žalobcu bolo spomenuté v prílohe V rozhodnutia 2011/69, ktorým bola k rozhodnutiu 2010/639 pripojená príloha IIIA [príloha IIIA, zoznam osôb uvedený v článku 1 ods. 1 písm. d) a v článku 2 ods. 1 písm. b)]. K menu žalobcu uvedenému pod č. 10 je doplnené toto spresnenie: „Podpredsa [ÚVK]“.

10. Vykonávacie nariadenie [č. 84/2011] okrem iného nahradilo článok 2 nariadenia č. 765/2006 týmto textom:

„Článok 2:

1. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe I alebo v prílohe IA, alebo sú v ich vlastníctve, držbe alebo pod ich kontrolou, sa zmrazia.

2. Žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje sa nesmú priamo ani nepriamo sprístupniť fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe I alebo v prílohe IA ani v ich prospech.

...

5. Príloha IA obsahuje zoznam fyzických alebo právnických osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje článok 2 ods. 1 písm. b) rozhodnutia... 2010/639... v znení zmien a doplnení.“

11 Vykonávacie nariadenie č. 84/2011 svojou prílohou II (príloha IA nariadenia č. 765/2006, ktorá obsahuje zoznam fyzických a právnických osôb, subjektov, ako aj orgánov uvedených v článku 2 ods. 1, 2 a 5) zaradilo meno žalobcu so spresnením uvedeným v bode 9 vyššie.

12 Dňa 2. februára 2011 bolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnené oznámenie určené osobám, na ktoré sa vzťahujú opatrenia ustanovené v rozhodnutí Rady 2011/69 a nariadení č. 84/2011 (Ú. v. EÚ C 33, s. 17).

13 Listom z 2. septembra 2011 žalobca požiadal Radu o preskúmanie zápisu jeho mena do dotknutých zoznamov.

14 Listom zo 14. novembra 2011 Rada zamietla túto žiadosť o preskúmanie... domnievajúc sa, že reštriktívne opatrenia prijaté proti žalobcovi boli odôvodnené. K tomuto listu pripojila nové rozhodnutie a nové vykonávacie nariadenie.

15 Rada v tejto súvislosti pripojila rozhodnutie [2011/666], v ktorom nahradila spresnenie týkajúce sa žalobcu ako bolo uvedené v bode 9 vyššie týmto zápisom:

„podpredseda [ÚVK]; ako člen ÚVK nesie spoluzodpovednosť za porušovanie medzinárodných volebných noriem počas prezidentských volieb z 19. decembra 2010.“

16 Rada takisto pripojila vykonávacie nariadenie [č. 1000/2011], ktorým bolo tiež nahradené spresnenie uvedené v bode 9 vyššie rovnakým zápisom uvedeným v rozhodnutí 2011/666 a uvedeným v bode 15 vyššie.

17 Oznámenie určené osobám, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2010/639, zmenenom a doplnenom rozhodnutím 2011/666 a nariadením č. 765/2006, zmenenom a doplnenom nariadením Rady (EÚ) č. 999/2011 o reštriktívnych opatreniach voči Bielorusku, bolo uverejnené 11. októbra 2011 v [*Úradnom vestníku Európskej Únie*] (Ú. v. EÚ C 299, s.4).

18 Rozhodnutím [2012/642] Rada predĺžila do 31. októbra 2013 platné reštriktívne opatrenia a spojila tieto opatrenia uložené rozhodnutím 2010/639 do jedného právneho nástroja. Článok 3 ods. 1 uvedeného rozhodnutia stanovuje:

„Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby zabránili vstupu alebo prechodu cez svoje územia osobám, ktoré:

- a) sú zodpovedné za vážne porušenia ľudských práv alebo za represie voči občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii, alebo ktorých činnosti iným spôsobom vážne ohrozujú demokraciu alebo právny štát v Bielorusku, alebo všetkým osobám, ktoré sú s nimi spájané;
- b) majú prospech z Lukašenkovho režimu alebo ho podporujú,

ako sa uvádza v prílohe.“

19. Článok 4 ods. 1 rozhodnutia 2012/642 stanovuje:

„Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve, držbe alebo pod kontrolou:

- a) osôb, subjektov alebo orgánov, ktoré sú zodpovedné za vážne porušenia ľudských práv alebo za represie voči občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii, alebo ktorých činnosti iným spôsobom vážne ohrozujú demokraciu alebo právny štát v Bielorusku, alebo všetkých fyzických alebo právnických osôb, subjektov alebo orgánov s nimi spojených, ako aj právnických osôb, subjektov alebo orgánov v ich vlastníctve alebo pod ich kontrolou;
- b) fyzických alebo právnických osôb, subjektov alebo orgánov, ktoré majú z podpory Lukašenkovho režimu prospech, ako aj právnických osôb, subjektov alebo orgánov v ich vlastníctve alebo pod ich kontrolou,

ako sa uvádza v prílohe.“

20 V prílohe rozhodnutia 2012/642 (zoznam osôb uvedený v článku 3 ods. 1 a v článku 4 ods. 1) bolo meno žalobcu, uvedené pod č. 66, zapísané s nasledovným zápisom:

„Podpredseda [ÚVK]. Ako člen Ústrednej volebnej komisie nesie zodpovednosť za porušovanie medzinárodných volebných noriem počas prezidentských volieb, ktoré sa uskutočnili 19. decembra 2010.“

21 Nariadením (EÚ) č. 1014/2012 zo 6. novembra 2012 (Ú. v. EÚ L 307, s. 1) Rada zmenila a doplnila nariadenie č. 765/2006. Nahradila článok 2 tohto posledného nariadenia nasledujúcim textom:

„1. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe I alebo sú v ich vlastníctve, v držbe alebo pod ich kontrolou, sa zmrazujú.

2. Žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje sa nesmú sprístupniť, priamo ani nepriamo, fyzickým ani právnickým osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe I, a to ani v ich prospech.

3. Vedomá a úmyselná účasť na činnostiach, ktorých predmetom alebo dôsledkom je priame alebo nepriame obchádzanie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2, sa zakazuje.

4. Príloha I obsahuje zoznam fyzických alebo právnických osôb, subjektov a orgánov, ktoré Rada v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2012/642... určila za zodpovedné za vážne porušenie ľudských práv alebo represiu voči občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii alebo ktorých činnosť iným spôsobom vážne oslabilu demokraciu alebo právny štát v Bielorusku, alebo akýchkoľvek fyzických alebo právnických osôb, subjektov a orgánov s nimi spojených, ako aj právnických osôb, subjektov alebo orgánov v ich vlastníctve alebo pod ich kontrolou.

5. Príloha I takisto obsahuje aj zoznam fyzických alebo právnických osôb, subjektov a orgánov, ktoré Rada v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2012/642 určila za tie, ktoré majú výhody z Lukašenkovho režimu alebo ho podporujú, ako aj právnických osôb, subjektov a orgánov v ich vlastníctve alebo pod ich kontrolou.

- 22 Okrem toho nariadením č. 1014/2012 sa odkazy na ‚prílohy I, IA, a IB‘ alebo odkazy na prílohy ‚I alebo IA‘ v nariadení č. 765/2006 v znení zmien a doplnení, nahradili odkazmi na ‚prílohu I‘.
- 23 Vykonávacím nariadením [č. 1017/2012] Rada nahradila text príloh I, IA a IB nariadenia č. 765/2006 jedinou prílohou. V tejto poslednej prílohe je pod číslom 66 uvedené meno žalobcu, po ktorom nasleduje rovnaký zápis ako je uvedený v bode 20 vyššie.
- 24 Dňa 7. novembra 2012 bolo v [Úradnom vestníku Európskej únie] uverejnené oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2012/642, v nariadení č. 1014/2012 a vo vykonávacom nariadení č. 1017/2012 (Ú. v. EÚ C 339, s. 9).“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 3 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 11. decembra 2011 podal odvolateľ žiadosť o právnu pomoc podľa článkov 94 a 95 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu na účely podania žaloby proti Rade smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia 2011/69, rozhodnutia 2011/666, vykonávacieho nariadenia č. 84/2011 a vykonávacieho nariadenia č. 1000/2011, v rozsahu, v akom sa na neho tieto akty vzťahujú.
- 4 Uznesením predsedu šiestej komory Všeobecného súdu CD/Rada (T-646/11 AJ, EU:T:2012:279) bola odvolateľovi priznaná právna pomoc.
- 5 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 27. júna 2012 odvolateľ podal žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia 2011/666, vykonávacieho nariadenia č. 1000/2011 a listu zo 14. novembra 2011. Následne odvolateľ rozšíril návrhy svojej žaloby a takisto žiadal zrušenie rozhodnutia 2012/642 a vykonávacieho nariadenia č. 1017/2012.
- 6 Všeobecný súd na úvod preskúmal dodržanie lehoty na podanie žaloby s ohľadom na všetky akty, ktorých zrušenie sa žiadalo. Tým, že konštatoval, že návrh na zrušenie rozhodnutia 2011/666 a vykonávacieho rozhodnutia č. 1000/2011 bol podaný v rámci lehoty na podanie žaloby, rozhodol o prípustnosti žaloby v rozsahu, v akom smerovala proti listu zo 14. novembra 2011. Po preskúmaní žiadosti o právnu pomoc vyhlásil v bode 58 napadnutého rozsudku, že sa nemožno domnievať, že by odvolateľ vo svojej žiadosti o právnu pomoc jasne uviedol list zo 14. novembra 2011 ako akt, ktorý má byť predmetom žaloby, ktorá má byť podaná.
- 7 Podľa Všeobecného súdu podaním žiadosti o právnu pomoc nebola teda lehota stanovená na podanie žaloby proti listu zo 14. novembra 2011 prerušená podľa článku 96 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. V dôsledku toho Všeobecný súd dospel k záveru, že tým, že bola žaloba podaná 27. júna 2012, t. j. viac ako sedem mesiacov po dátume oznámenia tohto listu, bola podaná po uplynutí lehôt stanovených v článku 263 ZFEÚ a článku 102 ods. 1 a 2 rokovacieho poriadku.

- 8 Pán Ipatau predložil päť žalobných dôvodov na podporu svojej žaloby založených v prvom rade na nedostatočnom odôvodnení a porušení práva na obhajobu, v druhom rade na kolektívnej povahe zodpovednosti a reštriktívnych opatrení, v treťom rade na „neexistencii právneho prvku“, v štvrtom rade na nesprávnom právnom posúdení a v piatom rade na nedodržaní zásady proporcionality. Všeobecný súd rozhodol, že všetky tieto žalobné dôvody boli nedôvodné a v dôsledku toho zamietol žalobu.

Návrhy účastníkov konania

- 9 Svojím odvolaním pán Ipatau navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - právoplatne rozhodol spor alebo vrátil vec na konanie Všeobecnému súdu, aby rozhodol a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania, vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.
- 10 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Rada.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení práva na účinnú právnu ochranu

Argumentácia účastníkov konania

- 11 Vo svojom prvom odvolacom dôvode pán Ipatau tvrdí, že Všeobecný súd tým, že rozhodol o neprípustnosti žaloby v rozsahu, v akom smerovala proti listu zo 14. novembra 2011 porušil právo na účinnú súdnu ochranu.
- 12 Pán Ipatau spochybňuje body 58 až 60 napadnutého rozsudku. Po prvé tvrdí, že akty sa majú vykladať spôsobom, aby sa uprednostnil ich užitočný účinok a že v dôsledku toho musí byť žiadosť o právnu pomoc z 11. decembra 2011 vykladaná v tom zmysle, že sa nevyhnutne týkala zrušenia listu zo 14. novembra 2011. Po druhé odvolateľ tvrdí, že mu nebola poskytnutá pomoc pri formulovaní jeho žiadosti o právnu pomoc.
- 13 Rada sa domnieva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia vylúčením listu z predmetu žiadosti o právnu pomoc odvolateľa. Tvrdí, že skutočnosť, že pán Ipatau formuloval žiadosť o právnu pomoc sám, nezmenila podmienky prípustnosti žaloby. Odkazuje na samotné znenie žiadosti o právnu pomoc a pripomína, že odvolateľ má ako riaditeľ Národného strediska pre legislatívu a právny výskum Bieloruskej republiky určitú znalosť právnych predpisov, čo vyplýva z obzvlášť rozvinutých právnych tvrdení formulovaných v tejto žiadosti.

Posúdenie Súdny dvorom

- 14 Na úvod je potrebné pripomenúť, že právo na účinnú súdnu ochranu ani právo byť vypočutý nie sú dotknuté striktným uplatňovaním právnych predpisov Únie týkajúcich sa procesných lehôt, ktoré podľa ustálenej judikatúry zodpovedajú požiadavke právnej istoty a potreby predchádzania akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (pozri uznesenie Page Protective Services/SEAE, C-501/13 P, EU:C:2014:2259, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 15 Článok 96 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že prostredníctvom výnimky z pravidiel týkajúcich sa procesných lehôt sa podaním žiadosti o právnu pomoc prerušuje plynutie lehoty určenej na podanie návrhu na začatie konania až do dňa doručenia uznesenia, ktorým sa rozhodne o tejto žiadosti, alebo, ak sám žiadateľ nenavrhol advokáta, alebo ak nedôjde k schváleniu jeho výberu, uznesenia o ustanovení advokáta povereného zastupovaním žiadateľa.
- 16 Pri skúmaní prípustnosti žaloby o neplatnosť v rozsahu, v akom smerovala proti listu zo 14. novembra 2011, mal Všeobecný súd povinnosť vykladať žiadosť o právnu pomoc, ktorú podal pán Ipatau 11. decembra 2011 tak, aby overil, či bol uvedený list predmetom zamýšľanej žaloby.
- 17 Všeobecný súd citoval v bode 55 napadnutého rozsudku časť žiadosti o právnu pomoc, v ktorom sa spomínal list zo 14. novembra 2011. V bode 56 tohto rozsudku bol tiež zopakovaný predmet žiadosti o právnu pomoc, v ktorom bolo uvedené, že žiadosť smerovala k zrušeniu rozhodnutia 2011/69, vykonávacieho nariadenia č. 84/2011, rozhodnutia 2011/666 a vykonávacieho nariadenia č. 1000/2011. V bode 57 uvedeného rozsudku Všeobecný súd analyzoval uvedenie listu zo 14. novembra 2011 v kontexte žiadosti o právnu pomoc, ako aj túto žiadosť. V tomto ohľade konštatoval, že odvolateľ uviedol uvedený list výlučne vo svojich úvahách týkajúcich sa žalobných dôvodov a hlavných tvrdení uvedených v časti „predmet žaloby“ a že tento zápis bol uvedený len uprostred zhrnutia prvého žalobného dôvodu, pričom ten istý list nebol uvedený v rámci ostatných dvoch žalobných dôvodov. Všeobecný súd takisto zdôraznil, že aj keď sa tri žalobné dôvody explicitne týkali uvedených rozhodnutí a vykonávacích nariadení, nebolo tomu tak v prípade listu zo 14. novembra 2011.
- 18 Vzhľadom na tieto úvahy sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel v bode 58 napadnutého rozsudku k záveru, že sa nemožno domnievať, že odvolateľ v žiadosti o právnu pomoc uviedol list zo 14. novembra 2011 ako akt, ktorý má byť predmetom žaloby, ktorá má byť podaná.
- 19 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sa žiadosť o právnu pomoc z 11. decembra 2011 má vykladať v tom zmysle, že sa nevyhnutne týkala zrušenia listu zo 14. novembra 2011, je potrebné pripomenúť, že Rada týmto listom zamietla žiadosť o preskúmanie zápisu pána Ipatau na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia v rozhodnutí 2011/69 a vo vykonávacom nariadení č. 84/2011. Uvedený list obsahoval tiež rozhodnutie 2011/666 a vykonávacie nariadenie č. 1000/2011.
- 20 Žiadosť o právnu pomoc však bola podaná odvolateľom na účely podania jeho žaloby o neplatnosť rozhodnutia 2011/69, vykonávacieho nariadenia č. 84/2011, rozhodnutia 2011/666 a vykonávacieho nariadenia č. 1000/2011. Vzhľadom na jasnú, presnú a právne odôvodnenú formuláciu tejto žiadosti o právnu pomoc, žiadna skutočnosť neumožňovala Všeobecnému súdu domnievať sa, že uvedená žiadosť sa mala nevyhnutne týkať aj zrušenia listu zo 14. novembra 2011.
- 21 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého pánovi Ipatauovi nepomáhal pri formulovaní jeho žiadosti o právnu pomoc právny zástupca, je potrebné konštatovať, že žiadosť o právnu pomoc, ktorú vypracoval pán Ipatau, bola jasná, presná a právne odôvodnená, čo potvrdzuje jeho právne znalosti.
- 22 Zo všetkých týchto skutočností vyplýva, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný a musí byť zamietnutý.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu, pokiaľ ide o rozhodnutie 2012/642 a vykonávacie nariadenie č. 1017/2012

Argumentácia účastníkov konania

23 Vo svojom druhom odvolacom dôvode pán Ipatau tvrdí, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že Rada môže prijať rozhodnutie 2012/642 a vykonávacie nariadenie č. 1017/2012 bez jeho predchádzajúceho vypočutia, porušil jeho právo na obhajobu. Spochybňuje tak body 80 a 81 napadnutého rozsudku, ktoré znejú takto:

„80 Treba uviesť, že odôvodnenie, pokiaľ ide o žalobcu, sa v roku 2012 podstatne nezmenilo, keďže k jeho zodpovednosti za porušovanie volebných noriem počas prezidentských volieb 19. decembra 2010 v postavení podpredsedu a člena ÚVK sa naďalej prihliada.

81 Je teda potrebné dospieť k záveru, že výhrady predložené žalobcom v tejto súvislosti sú v každom prípade nedôvodné, bez potreby skúmania ich prípustnosti, keďže Rada nebola povinná oznámiť žalobcovi skutočnosti svedčiace v jeho neprospech a poskytnúť mu možnosť byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia 2012/642 a vykonávacieho nariadenia č. 1017/2012.“

24 Pán Ipatau tvrdí, že skutočnosť, že nedošlo k zmene odôvodnenia predmetných aktov, neoslobodila Radu od jej povinnosti vyžiadať si stanovisko dotknutej osoby, čím by jej dala možnosť doplniť údaje o jej postavení a informácie, ktoré sa jej týkajú. Tvrdí, že rozhodnutie 2012/642 sa týka parlamentných volieb z 23. septembra 2012, keďže vo svojom odôvodnení 8 uvádza, že tieto voľby „boli takisto vyhlásené za nezlučiteľné s medzinárodnými normami“ hoci dôvody, pre ktoré bol zapísaný na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, sa týkajú „porušovania volebných noriem počas prezidentských volieb z 19. decembra 2010“.

25 Rada spochybňuje dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu.

Posúdenie Súdny dvorom

26 Všeobecný súd v bodoch 75 a 76 napadnutého rozsudku bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pripomenul judikatúru, podľa ktorej Rada musí v rámci prijatia rozhodnutia, ktorým sa ponecháva meno osoby alebo názov subjektu na zozname osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, dodržať právo tejto osoby alebo tohto subjektu na predchádzajúci výsluch, ak proti nej pripúšťa v rozhodnutí týkajúcom sa ponechania zápisu jej názvu na zozname nové dôkazy, a to dôkazy, ktoré neboli uvedené v pôvodnom rozhodnutí o zápise jej názvu do tohto zoznamu (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Zb. EU:C:2011:853, body 62 a 63).

27 Ako Všeobecný súd správne uviedol v bode 80 napadnutého rozsudku, dôvody ponechania zápisu odvolateľa na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú predmetné reštriktívne opatrenia, sa v roku 2012 podstatne nezmenili. Zo všetkých aktov, ktorých zrušenia sa odvolateľ domáhal na Všeobecnom súde vyplýva, že k zodpovednosti pána Ipataua za porušovanie volebných noriem počas prezidentských volieb 19. decembra 2010 v postavení podpredsedu a člena ÚVK sa naďalej prihliada.

28 V každom prípade, ako tvrdila Rada, odvolateľ už predložil Rade svoje vyjadrenia a vedel preto, že má stále toto právo a najmä pri pravidelných preskúmaniach reštriktívnych opatrení prijatých proti Bieloruskej republike na účely ich možného predĺženia.

29 Zo všetkých týchto skutočností vyplýva, že druhý odvolací dôvod je nedôvodný a musí byť zamietnutý.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pokiaľ ide o dostatočnosť dôvodov uvedených v aktoch, ktorých zrušenie sa požadovalo

Argumentácia účastníkov konania

30 Vo svojom treťom odvolacom dôvode pán Ipatau tvrdí, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že dôvody odôvodňujúce zápis odvolateľa na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia boli dôvodné, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Spochybňuje teda body 143 a 144 napadnutého rozsudku. Body 138 až 140 a 142 až 144 napadnutého rozsudku znejú nasledovne:

„138 Žalobca nespochybňuje svoje postavenie podpredsedu ÚVK, ale v podstate svoju úlohu a vplyv, ako aj vo všeobecnosti úlohu a vplyv ÚVK v priebehu prezidentských volieb.

139 Žalobca naopak spochybňuje zápis svojho mena na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia z dôvodu, že Rada vyvodila z predmetnej správy [Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE)] nesprávne závery.

140 Na úvod však treba uviesť, že aj keď sa zdá, že Rada vychádzala z predmetnej správy OBSE, závery uvedenej správy nie sú spochybňované, ako zdôraznila Rada, inými inštitúciami, ako je Rada Európy. V tomto ohľade z rezolúcie Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 1790(2011) z 27. januára 2011, ako aj z rezolúcie Rady Organizácie spojených národov pre ľudské práva z 15. júna 2011 vyplýva, že prezidentské voľby z decembra 2010 v Bielorusku neprebli riadnym spôsobom, volební kandidáti boli zatknutí a v mesiaci nasledujúcom po voľbách prebiehali represie. Skutočnosť, že Spoločenstvo nezávislých štátov (SNŠ) uznalo platnosť prezidentských volieb z roku 2010 v Bielorusku, v tomto ohľade nepostačuje na spochybnenie obsahu tejto správy.

...

142 Následne, aj keď ÚVK nie je jediným subjektom zodpovedným za uplatňovanie volebného práva, neznamená to, že nenesie žiadnu zodpovednosť za priebeh prezidentských volieb v decembri 2010. Z predmetnej správy OBSE vyplýva a nie je spochybňované účastníkmi konania, že ÚVK je najvyššou inštanciou medzi správnymi orgánmi poverenými voľbami. ÚVK má dôležitú úlohu predovšetkým pri zostavovaní zoznamu kandidátov do prezidentských volieb, pri dohliadaní na nižšie stupne správnych orgánov poverených voľbami, pri kontrole priebehu volebnej kampane, pri prejednávaní sťažností a odvolaní proti rozhodnutiam prijatým rôznymi volebnými komisiami nižšieho stupňa a miestnymi správnymi orgánmi a všeobecne pri žalobách podaných jednotlivými volebnými kandidátmi.

143 Predmetná správa OBSE však zdôrazňuje ‚absenciu nezávislosti a nestrannosti pri správe volieb, nerovné podmienky a prostredie obmedzujúce slobodu činnosti masových médií, ako aj pretrvávajúcu netransparentnosť pri kľúčových etapách volebného procesu‘. Z tejto správy takisto vyplýva, že dohľad nad voľbami a ich kontrola zjavne neboli vykonané dostatočne. ÚVK nebola nezávislá, nestranná ani kolegiálna a oznámila oficiálne výsledky vyhlásením zvolenia prezidenta Lukašenka bez toho, aby v akejkoľvek forme zverejnila podrobné výsledky.

144 Nie je spochybnená ani skutočnosť, že žalobca sa ako podpredseda ÚVK osobne podieľal na jej činnostiach. Nezdá sa, že by sa v určitom okamihu dištancoval od práce ÚVK, že by prejavil najmenší nesúhlas, výhradu alebo odlišný názor na prácu tejto komisie, pokiaľ ide o prezidentské voľby v decembri 2010, zatiaľ čo ÚVK sa za priebeh týchto volieb plne zaručila.“

- 31 Odvolateľ pripomína rozsudok Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 119, ako aj 121), podľa ktorého Rade prináleží predložiť dôkaz o dôvodnosti dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie o zápise alebo ponechaní osoby na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú sankcie, a rozsudok Tay Za/Rada (C-376/10 P, EU:C:2012:138, bod 71), ktorým Súdny dvor odmietol akýkoľvek predpoklad alebo zaradenie osoby na takýto zoznam len na základe väzby, ktorú táto osoba má s inými osobami. Odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že dôvody sporných aktov boli dostatočné na založenie jeho zodpovednosti za porušenia medzinárodných volebných noriem, ku ktorým došlo pri prezidentských voľbách 19. decembra 2010. V tomto ohľade pán Ipatau po prvé tvrdí, že nemal dôvod dištancovať sa od práce ÚVK.
- 32 Po druhé pán Ipatau tvrdí, že nemožno uznať, že ÚVK prispela k falšovaniu volebných výsledkov z 19. decembra 2010, keď jej bola predložená len jedna žaloba smerujúca k spochybneniu platnosti volieb, o ktorej navyše prináleží rozhodnúť Najvyššiemu súdu v poslednom stupni a nie ÚVK. Okrem toho podľa jeho názoru nemožno vyčítať ÚVK, že potvrdila výsledok volieb, ktorý uznalo 90 % kandidátov.
- 33 Po tretie odvolateľ spochybňuje kritiku predloženú OBSE v jej správe a uvedení v bode 143 napadnutého rozsudku, aj keď Všeobecný súd nemohol preskúmať rozhodnutia ÚVK.
- 34 Rada pripomína judikatúru týkajúcu sa odôvodnenia aktov inštitúcií a tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 97 až 103 napadnutého rozsudku nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď skúmal žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.
- 35 Rada takisto skúmala otázku dôvodnosti opatrení prijatých proti pánovi Ipatauovi a dôkazu skutočností, ktoré boli pôvodom týchto opatrení. Pripomína, že vo svojich vyjadreniach predložených v prvom stupni konania objasnila určité činnosti ÚVK, ktoré porušovali medzinárodné volebné normy a úlohu odvolateľa v tejto súvislosti. Okrem toho tvrdí, že síce len jediný kandidát napadol výsledky volieb, ďalší siedmi kandidáti boli na záver volieb zadržaní bieloruskou bezpečnostnou službou, a preto nemohli výsledky týchto volieb spochybníť.
- 36 Rada zdôrazňuje, že bieloruský volebný systém môže fungovať len vďaka lojálnej spolupráci vysokých vnútroštátnych predstaviteľov, akým je odvolateľ. Domnieva sa, že odvolateľ bol ako vysoký predstaviteľ režimu spájaný, v zmysle prijatom Súdny dvorom v rozsudku Tay Za/Rada (C-376/10 P, EU:C:2012:138), s bieloruskou vládou. Z toho vyplýva, že Rada sa mohla obmedziť na to, že v odôvodnení rozhodnutia, ktoré prijala, objasnila túto väzbu medzi odvolateľom a vládou.

Posúdenie Súdny dvorom

- 37 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67). Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých toto rozhodnutie spočíva. Pokiaľ sú tieto dôvody postihnuté chybami, je nimi postihnutá legálnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, aj keď obsahuje chybné dôvody (pozri rozsudok Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181). Výhrady a tvrdenia, ktoré popierajú dôvodnosť aktu, sú teda irelevantné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia.

- 38 Aj keď odvolateľ označil svoj odvolací dôvod ako „založený na neprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o dostatočnosť dôvodov uvedených v sporných aktoch“, treba konštatovať, že napadá dôvodnosť bodov 143 a 144 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd odpovedal na žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení. Vzhľadom na presné označenie napadnutých častí odôvodnenia podľa článku 178 ods. 3 rokovacieho poriadku je však odvolací dôvod potrebné preskúmať.
- 39 V rámci skúmania dôvodnosti zápisu pána Ipataua na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, je po prvé potrebné preskúmať všeobecné kritériá zápisu na zoznamy, po druhé odôvodnenie zápisu pána Ipataua na takýto zoznam a po tretie dôkaz dôvodnosti tohto zápisu (rozsudky Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:247, bod 40, a Anbouba/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:248, bod 41).
- 40 Treba pripomenúť, že Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri definovaní všeobecných kritérií pre prijímanie reštriktívnych opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudky Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 120 a citovanú judikatúru; Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:247, bod 41, ako aj Anbouba/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:248, bod 42).
- 41 Pán Ipatau sa v tomto ohľade nedovoľáva nesprávneho právneho posúdenia.
- 42 Pokiaľ ide o dôkaz dôvodnosti zápisu pána Ipataua na zoznamy, treba pripomenúť, že účinnosť súdnej kontroly zaručenej v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyžaduje, aby súd Únie pri skúmaní zákonnosti dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie o zápise mena určitej osoby na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré má vo vzťahu k nim povahu individuálneho rozhodnutia, opiera o dostatočne pevný skutkový základ. V prejednávanej príhode preto treba overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetný akt opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto aktu, podložené (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119; Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 73; Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:247, bod 45, ako aj Anbouba/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:248, bod 46).
- 43 Po prvé pán Ipatau spochybňuje skutočnosť, že sa ÚVK mohla podieľať na falšovaní volebných výsledkov z 19. decembra 2010, keď jej bola podaná len jedna sťažnosť. Toto tvrdenie však nemôže spochybniť skutkové zistenia Všeobecného súdu v bodoch 142 s 143 napadnutého rozsudku.
- 44 Všeobecný súd v uvedených bodoch konštatoval na jednej strane, že ÚVK má vo svojom postavení najvyššej inštancie medzi správnyimi orgánmi poverenými voľbami iné právomoci, než akými je riešenie sťažností, napríklad „dôležitá úloha pri zostavovaní zoznamu kandidátov do prezidentských volieb, pri dohliadaní na nižšie stupne správnych orgánov poverených voľbami, pri kontrole priebehu volebnej kampane, pri prejednávaní sťažností a odvolaní proti rozhodnutiam prijatým jednotlivými volebnými komisiami nižšieho stupňa a miestnymi orgánmi“. Na druhej strane sa domnieva, že „dohľad nad voľbami a ich kontrola zjavne neboli vykonávané dostatočne“ a že „ÚVK nebola nezávislá, nestranná ani kolegiálna a [že] oznámila oficiálne výsledky vyhlásením zvolenia prezidenta Lukašenkina bez toho, aby zverejnila v akejkoľvek forme podrobné výsledky“.
- 45 Po druhé pán Ipatau spochybňuje, že mal dôvod sa nedištancovať od práce ÚVK. Vzhľadom na skutočnosť, že pán Ipatau neurčil nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o zodpovednosť ÚVK za porušenia medzinárodných volebných noriem počas prezidentských volieb 19. decembra 2010, nemožno Všeobecnému súdu vyčítať, že vyvodil osobnú zodpovednosť odvolateľa pre toto porušenie vo svojej funkcii podpredsedu ÚVK, ako aj zo skutočnosti, že sa od práce ÚVK nedištancoval.

- 46 Ide o tie skutkové zistenia, ktoré neprináleží preskúmať Súdnemu dvoru v rámci odvolania, čo umožnilo Všeobecnému súdu dospieť v podstate k záveru, že ÚVK bola zodpovedná za porušenia medzinárodných volebných noriem počas prezidentských volieb z 19. decembra 2010 a že tieto porušenia mohli byť takisto pripísané osobne pánovi Ipatauovi ako podpredsedovi tohto orgánu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí pán Ipatau, Všeobecný súd voči nemu nepoužil domnienku a v dôsledku toho nekonal v rozpore s rozsudkom Tay Za/Rada (C-376/10 P, EU:C:2012:138) tým, že zaradil jeho meno na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia výlučne na základe odkazu na väzby udržiavané s inými osobami.
- 47 Po tretie pán Ipatau vytyka Všeobecnému súdu, že prebral kritiku OBSE adresovanú ÚVK týkajúcu sa kvality jej rozhodnutí bez preskúmania týchto rozhodnutí. Touto argumentáciou však pán Ipatau v skutočnosti spochybňuje posúdenie dôkazov vykonaných Všeobecným súdom a hodnoty, ktorú týmto dôkazom Všeobecný súd priznal.
- 48 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súd Únie môže za určitých okolností zohľadniť správy medzinárodných mimovládnych organizácií (pozri v tomto zmysle rozsudok N. S. a i., C-411/10 a C-493/10, EU:C:2011:865, bod 90, ako aj 91). Môže zohľadniť najmä správu medzinárodnej organizácie akou je OBSE.
- 49 Všeobecný súd v bode 140 napadnutého rozsudku skúmal stupeň spoľahlivosti správy OBSE porovnaním záverov tejto správy so správami, ktoré pochádzajú od inštitúcií akou je Rada Európy.
- 50 Vzhľadom na všetky tieto posúdenia skutkových okolností Všeobecného súdu, ktoré v rámci odvolania neprináleží posúdiť Súdnemu dvoru, sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 145 napadnutého rozsudku zamietol žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení Rady ako nedôvodný.
- 51 Všeobecný súd tak dodržal zásady vyplývajúce z judikatúry pripomenutej v bode 42 tohto rozsudku, týkajúce sa skúmania zákonnosti dôvodov, na základe ktorých sú založené akty, akými sú sporné akty.
- 52 Preto treba tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

Argumentácia účastníkov konania

- 53 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode pán Ipatau tvrdí, že Všeobecný súd tým, že schválil opatrenia prijaté voči nemu v rokoch 2011 a 2012, pričom správa OBSE nestanovila žiadne reštriktívne opatrenie voči členom ÚVK, porušil zásadu proporcionality. Pán Ipatau zdôrazňuje, že všeobecné odporúčania OBSE, pokiaľ ide o ÚVK, sa týkali len zloženia tejto komisie a vlastností pokynov, ktoré zasiela miestnym volebným komisiám. Kolektívne potrestanie členov ÚVK sa však zdá byť neprimerané a neúčinné, keďže bráni členom ÚVK, aby sa zoznamovali so skúsenosťami a osvedčenými postupmi v Európe.
- 54 Okrem toho tvrdí, že na účely podpory zlepšenia bieloruského volebného systému, ktorý nemá dlhé tradície, sa zdá byť nevyhnutné, aby subjekty volebného systému, hlavne členovia ÚVK, boli lepšie informované o medzinárodných volebných normách. Z tohto dôvodu by sa im mohli navrhnuť školenia členskými štátmi Únie a mohli by sa organizovať pozorovacie misie počas volieb v členských štátoch Únie. Zákaz pohybovať sa na území Únie by však bol zjavne v rozpore s cieľmi správy OBSE.
- 55 Rada na úvod zdôrazňuje, že správa OBSE nepredstavuje jediný základ reštriktívnych opatrení voči odvolateľovi. Ďalej tvrdí, že neexistuje žiadna rozporuplnosť medzi správou OBSE a politikami Rady a Únie. Naopak, tieto politiky vrátane tých, ktoré zahŕňajú reštriktívne opatrenia, majú za cieľ vyvíjať

tlak na bieloruský režim a režimy, ktoré sú s ním spojené, aby sa ukončili závažné porušovania ľudských práv, represii voči občianskej spoločnosti a demokratickej opozícii a aby sa rešpektovali demokracia a právny štát v Bielorusku, vrátane medzinárodných volebných noriem. Okrem toho reštriktívne opatrenia Rady nebránia tomu, aby osobám povereným správou volieb bolo poskytnuté školenie v Bielorusku v oblasti medzinárodných volebných noriem. Okrem toho článok 3 ods. 6 rozhodnutia 2012/642 stanovuje možnosti výnimiek zo zákazu pohybovať sa na území Únie.

Posúdenie Súdny dvorom

- 56 Podľa článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora musia právne dôvody a tvrdenia predložené v rámci odvolania presne určiť napadnuté časti odôvodnenia rozhodnutia Všeobecného súdu (pozri uznesenie Thesing a Bloomberg Finance/ECB, C-28/13 P, EU:C:2014:230, bod 25, ako aj rozsudok Klein/Komisia, C-120/14 P, EU:C:2015:252, bod 85).
- 57 Túto požiadavku tak nespĺňa odvolanie, ktoré, bez toho, aby konkrétne určilo nesprávne právne posúdenie, ktorým je poznačený napadnutý rozsudok, ktorý je predmetom tohto odvolania, sa obmedzuje na prevzatie žalobných dôvodov a tvrdení, ktoré už boli predložené Všeobecnému súdu. Takéto odvolanie v skutočnosti predstavuje len návrh na preskúmanie žaloby podanej na Všeobecný súd, čo nepatrí do právomoci Súdneho dvora (pozri rozsudok Klein/Komisia, C-120/14 P, EU:C:2015:252, bod 86).
- 58 Tým, že sa pán Ipatau obmedzil na tvrdenie toho, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že predmetné opatrenia Rady neboli neprimerané, pričom presne neurčil body odôvodnenia piateho žalobného dôvodu napadnutého rozsudku, ktoré zamýšľa spochybníť, tak nespĺnil požiadavky článku 169 ods. 2 uvedeného rokovacieho poriadku. Okrem toho tvrdenia predložené v rámci štvrtého odvolacieho dôvodu nesmerujú proti napadnutému rozsudku, ale proti uvedeným opatreniam Rady a v podstate opakujú tvrdenia, ktoré už boli predložené Všeobecnému súdu.
- 59 Keďže štvrtý odvolací dôvod predstavuje v skutočnosti len návrh na preskúmanie žaloby, ktorú pán Ipatau podal v prvom stupni konania, treba ho zamietnuť ako neprípustný.
- 60 Keďže všetky štyri odvolacie dôvody pána Ipataua boli zamietnuté, treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

- 61 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 62 Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 63 Keďže Rada navrhla zaviazat pána Ipataua na náhradu trov konania a pán Ipatau nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamietá.**
- 2. Pán Vadzim Ipatau znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.**

Podpisy